

נושא כפיו דהשרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה והמברך יש לו להיות בשמחה, ונהגו שנושא כפיו וכו', נהגו בכל מדינות אלו שאין נושאים כפים אלא ביום טוב משום שאז שרויים בשמחת יום טוב וטוב לב הוא יברך, מה שאין כן בשאר ימים, אפילו בשבתות השנה, שטרודים בהרהורים על מחיתם ועל ביטול מלאכתם, ואפילו ביום טוב אין נושאים כפים אלא בתפילת מוסף שיוצאים אז מבית הכנסת וישמחו בשמחת יום טוב.

ובתשובות חתם סופר (א כג) כתב בשם בית אפרים (או"ח ו) טעם אחר למה אין הכהנים נושאים כפיהם בכל יום, ואחר כך כתב כדברי רמ"א שהטעם משום הטרדה שבימות החול אבל לא מטעמיה ממש, וזה לשונו, נראה לי טעם פשוט דנשיאת כפים כתיב בקרא אחר עבודה וכדילפינן ריש פרק שני דמגילה (יח.) מדכתיב וירד מעשות החטאת ויברך את העם (עי' ויקרא ט כב-כג), ותפילה במקום עבודה, ואין ספק כשאין עבודה רצויה והיא פגול חס ושלום גם ברכת כהנים לא תחול על המתברכים אז, והיות בעוונותינו הרבים כל ימות החול טרודים על המחיה והכלכלה ורוב התפילות בלי כונה, וטרדה מרובה, ותפילה בלא כונה כקרבן שאינו רצוי, על כן מברכים ביום טוב שהעולם פנויים ומכונים בתפלתם, וכהאי גוונא כתב בפירוש המחזור<sup>1</sup> על המנהג שנוהגים לברך הילדים בשבת ויום טוב דוקא, עיי"ש, עכ"ל, וכשיח יצחק בפירושו על הכתוב ועתה שא נא כליך וגו' (כו ג) הביא דבריו וכתב, זה לשונו, ומצאתי שכמו כן פירש המחזור על היום תאמצנו וזה לשונו, היום תברכנו, בסוף התפילה מבקשים ברכה, וכן אנו נוהגים בשבתות ובמועדים הולכים נעים להמברכים כמו להרב או אצל אביהם, כלומר התפללנו לפני הקב"ה ולכן אנו ראויים לברכה, ועל כן יש לומר גם כן דמהאי טעמא צוה שיביא לו מטעמים למען יהיה לעשו זכות חדש מצות כיבוד אב שעשה שתחול הברכה עליו, וזהו שאמר בעבור תברך נפשי אה"ח 1234567 (שם ד).

1. עי' סדור אוצר התפלות ח"א עמ' 620 בפירוש בשמים ראש.